

Címzett: Dr. Magyariné Dr. Nagy Edit úrhölgy
helyettes államtitkár asszony

dr. Zalka Balázs úr

Tárgy: Fegyverjogszabályok módosítása

Dátum: 2011. 11. 21.

Tisztelt Dr. Magyariné Dr. Nagy Edit úrhölgy!

Köszönjük, hogy véleményünket kifejthetjük, javaslatainkat megtehetjük a módosuló fegyverjogszabályokkal kapcsolatban. Örömmel tapasztaljuk, hogy jelentős ésszerűsítés, egyszerűsítés szerepel a tervekben, mely mind a hatóságok, mind a fegyvertartók érdekét szolgálja.

Szinte minden módosító pont céljával egyet értünk, üdvözljük a bátor lépéseket. Javaslataink megtételekor ezért elsősorban azokra a témakörökre szorítkoztunk, melyeket a módosítás közvetlenül érinti. E javaslatokon felül illesztettünk anyagunkba néhány olyan pontot, melyek régóta javításra szorulnak hatályos jogszabályainkban.

Munkájuk megkönnyítése érdekében a Magyar Előltöltő-Fegyveres Lovászek Szövetsége, a Magyar Sportlövők Szövetsége, és a Magyar Dinamikus Lovászsport Szövetség közösen készítette el módosító javaslatait, melyeket úgy rendszereztünk, hogy a vonatkozó paragrafusokhoz egyértelműen köthetőek legyenek, és kövessék a jogszabályokon belül a paragrafusok sorszámozását.

I. MÓDOSÍTANDÓ PARAGRAFUSOK A 2004. ÉVI XXIV. TÖRVÉNY ESETÉBEN

I.1. Feketelőpor tartása tartása muzeális fegyverekkel történő lövészethez

Fontosnak tartjuk, hogy végre megoldódjon a muzeális fegyverekkel történő lövészethez használatos feketelőpor magánszemélyeknél történő tartásának kérdése. Javasoljuk, hogy a sportegyesületek előltöltő-fegyveres alapismereti vizsgával rendelkező lövészei kérhessenek a hatóságtól engedélyt feketelőpor tartására.

Javasolt módosítás:

3. § (1) A rendőrség által kiadott engedély szükséges:

g) muzeális fegyverhez, használatos feketelőpor tartásához.

I. 2. Muzeális fegyverek gyártása és javítása

Változó paragrafus:

„3. § (1) A rendőrség által kiadott engedély szükséges:

e) a muzeális fegyver gyártásához, javításához, forgalmazásához, valamint sportlövészeti célú használatához, valamint”

Indoklás:

Szervezetünk többször kifejtette már álláspontját azzal kapcsolatban, hogy a muzeális fegyverek (elsősorban az előltöltő-fegyverek) gyártásának, javításának engedélyhez kötése több szempontból is jogbizonytalanságot teremthet. Az előltöltő-fegyverek egyetlen jogszabályi szempontból értelmezhető darabja a fegyvercső, mely nem más mint egy egyik végén lezárt cső. Csekély technikai tartalmának köszönhetően számos eszköz tekinthető előltöltő-fegyver csőnek (pl.: egyik oldalán lezárt gázcső, fémből készült tollbetét, stb...). Javasoljuk, hogy vonják ki az előltöltő-fegyvereket a javítási, gyártási engedély kötelezettség alól. E fegyverek bevizsgálási kötelezettsége természetesen megmarad, így a kész termékek ellenőrzése nem tűnik el a rendszerből.

Javaslatunk (1. verzió):

3. § (1) A rendőrség által kiadott engedély szükséges:

e) a muzeális fegyver – kivéve az elöltöltő-fegyver - gyártásához, javításához, forgalmazásához, valamint sportlövészeti célú használatához, valamint...

Amennyiben ez nem lehetséges, javasoljuk, hogy a jogszabály nevesítse pontosabban, hogy mely alkatrészek tekintetében vezet be a javítási és gyártási engedély kötelezettséget. A muzeális fegyverek nem rendelkeznek lőfegyver fődarabbal, így fontosnak tartjuk a fogalom pontosítását.

Javaslatunk (2. verzió):

3. § (1) A rendőrség által kiadott engedély szükséges:

e) a muzeális fegyver csövének, csőfarának, tokjának, töltényürkötegének gyártásához, javításához, forgalmazásához, valamint sportlövészeti célú használatához, valamint...

I. 3. Megszerzési engedélyek kérdése

Örömmel tapasztaljuk, hogy a megszerzési engedély törlésre került a törvényi szövegéből. A módosított szövegben azonban nehezen értelmezhető a 3. § 2. bekezdés, mely szerint: „A rendőrség az engedélyt visszavonja, ha a jogosult az abban meghatározott eszközt az engedély kiállításától számított 90 napon belül nem szerzi meg.”

A 90 napos határidő szűk lehet abban az esetben, ha friss engedélyes külföldről kíván, esetleg egyedi elkészítésű lőfegyvert vásárolni. Ennek szállítása, adminisztrációja túlnyúlhat könnyen ezen az időhatáron.

I. 4. Szabálysértések kérdése

Szintén örömmel tapasztaljuk, hogy a tv. 3/A § (2) d) pontja szerint a szabálysértések büntetési tétele csökkent. Egyet értünk azzal, hogy a szabálysértéseket is büntetni kell, de az 1 év 6 hónapra csökkentett határidő még mindig azt jelenti, hogy a hivatásszerűen fegyverrel dolgozó személyek munkájukat, egzisztenciájukat veszíthetik el akár egy adminisztrációs hiba elkövetése miatt is. **Javasoljuk, hogy a szabálysértések esetén pénzbírsággal sújtsák a lőfegyvertartót, és csak szabálysértésnél súlyosabb esetben vesztíthesse el engedélyét.**

I. 5. Lőfegyver kereskedőkre vonatkozó adatkezelési szabályok

A törvény 12. § (1) d) pontjának értelmében a lőfegyver-kereskedő köteles minden egyes lőszer értékesítésről is adatszolgáltatást végezni a hatóságok felé. Ez jelenleg a hatályos törvény szöveg alapján sem működő rendszer, értelmetlen, felesleges adminisztrációt jelentene. Indokoltnak tartjuk a lőszer értékesítésének adatszolgáltatását és központi nyilvántartását.

Javasolt szöveg:

12. § (1) A lőfegyver-kereskedő a lőfegyver és lőszer forgalmazásakor köteles

d) a lőfegyverek készletre vétele vagy értékesítése esetében a (2) bekezdésben meghatározott adatokat a lőfegyverek központi nyilvántartásába továbbítani.

A jogszabály új 5. § (2) af) pontja szerint a rendőrségnek minden egyes eladott lőszerről is központi nyilvántartást kellene vezetnie. **Javasoljuk, hogy ezt a pontot is töröljék az paragrafusból, mert az értelmezhetetlen, kivitelezhetetlen. A tartásra jogosult nem csak hazánkban vásárolhat fegyveréhez lőszert, sőt, az új rendelkezések értelmében maga készíthet is lőszert. Ennek tudatában kétséges, hogy egy központi mennyiségi lőszer nyilvántartás mennyire lehet pontos, és egyáltalán milyen haszna lehet.**

I. 6. Muzeális fegyverek definíciója

2013. január 1-től a törvény 2. § 24. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„muzeális fegyver és lőszer: az elöltöltő fegyver; valamint az 1890 előtt készített tűzfegyver kivéve, ha korszerű perem vagy központi gyújtású lőszer használatára alkalmas - és a muzeális fegyverekhez használható lőszer.”

Problémafelvetés:

Ez a definíció negatívan érinti az eredeti darabok pontos másolataként gyártott csappantyús hátultöltő fegyvereket, melyek működési elv tekintetében alig térnek el az elöltöltő fegyverektől: ugyanúgy feketelóporral működnek, ugyanúgy külön felhelyezett csappantyú indítja a főtöltetet, ugyanúgy eredeti fegyverek vagy azok pontos másolatai. Ezen fegyvereket az EU minden országa azonos kategóriába sorolja az elöltöltő-fegyverekkel.

Javasoljuk, hogy a valódi muzeális fegyverek váljanak el élesen minden más, jelenleg joghézagra épülő

szabadon vásárolható traumatikus (gumilövedékes-elöltöltő) fegyvertől, melyeket jelenleg - jobb híján - ebbe a kategóriába sorolnak be. E joghézag fegyverek – önvédelmi jellegüknek köszönhetően – önálló kategóriát igényelnek.

A Magyar Sportlövők Szövetsége és Magyar Elöltöltő-Fegyveres Lovásza Szövetsége közös versenyrendszerében sportlövészetre használt muzeális fegyverek korszerű központi vagy peremgyújtású lőszer tüzelésére alkalmatlan, eredeti vagy replika, elöltöltő vagy csappantyús hátultöltő fegyverek. E fegyverek nem modern egybeszerelt lőszerrel működnek, hanem a feketelőpor töltetet és lövedéket külön kell csővébe tölteni, a gyújtáshoz szükséges iniciáló anyagot is külön kell a fegyver megfelelő részére helyezni. Ezeket az eszközöket a 91/477 EGK irányelv nem sorolja a tűzfegyverekre vonatkozó A, B, C, D kategóriákba, hanem az I. függelék III. pontjának (c) bekezdése kiemeli azokat e kategóriából. ¹ E fegyverekre a palermói egyezmény sem tartalmaz előírásokat, mert az egyezmény csak a tűzfegyverekkel – az EGK irányelv A, B, C, D kategóriájába tartozó eszközökkel - foglalkozik, sőt azok tekintetében is igen megengedően fogalmaz, hiszen csak az 1899 után gyártott tűzfegyverekre tartalmaz előírást. ² A szöveg magyar fordítása nem következetes, hiszen az eredeti szövegben szereplő „firearm” azaz „tűzfegyver” kifejezést „fegyvernek” fordítja. ³

Javasoljuk, hogy az elöltöltő-fegyver definíciójába kerüljenek bele a hátultöltő csappantyús fegyverek is, melyek működési elvüket tekintve szoros rokonságban állnak az elöltöltő fegyverekkel. Ha ez nem történik meg, úgy 2013. január 1-jével ezek a fegyverek exlex állapotba kerülnek.

Javasolt definíció:

2. § 24. muzeális fegyver és lőszer: az elöltöltő fegyver, valamint az 1890 előtt készített tűzfegyver és azok másolatai, kivéve, ha korszerű perem- vagy központi gyújtású lőszer használatára alkalmas - és a muzeális fegyverekhez használható lőszer.

Javasoljuk, hogy a jelenleg jobb kategória híján muzeális kategóriába sorolt, emberi élet kioltására alkalmatlan önvédelmi fegyverek váljanak el teljesen a történelmi lövészsportokhoz használatos muzeális fegyverektől. Javasoljuk, hogy ezek az eszközök kerüljenek bele a hozzájuk legközelebb álló gáz- és riasztófegyverek kategóriájába, és mindenben az azokra vonatkozó szabályozás vonatkozzon rájuk. Ez lényegében a jelenlegi helyzet legalizálná, rögzítené.

Definíció javaslataink:

"Gáz-riasztó és traumatikus (gumilövedékes) fegyver: fémlövedék kilövésére és fémlövedékes lőszer működtetésére alkalmatlan, CIP által bevizsgált gáz-riasztó- vagy CIP által bevizsgált traumatikus (gumilövedékes) kaliberjelű fegyver, amely lövedékének a lövedék keresztmetszetére eső mozgási energiája a csőtorkolatától 1 méter távolságra mérve a 0,5 J/mm² értéket nem haladja meg"

Gáz-riasztó és traumatikus (gumilövedékes) töltény: olyan, szilárd anyagú lövedékkel nem rendelkező CIP által elfogadott gáz-riasztó kaliberjelű töltény, amely a szemre és a légutakra ingerlő hatást kifejtő adalékanyagot tartalmazhat, továbbá a kizárólag elasztikus anyagú lövedékkel rendelkező, CIP által bevizsgált traumatikus (gumilövedékes) kaliberjelű töltény.

Értelemszerűen a törvényben és a kormányrendeletben, és ezek mellékleteiben a "Gáz- és riasztófegyver" kifejezés minden egyes megjelenésekor azt fel kell váltani a "Gáz-riasztó és traumatikus (gumilövedékes) fegyver" új

¹ 91/477 EGK irányelv:

ANNEX I

III. For the purposes of this Annex objects which correspond to the definition of a 'firearm' shall not be included in that definition if they:

(c) are regarded as antique weapons or reproductions of such where these have not been included in the previous categories and are subject to national laws.

² Protocol against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Their Parts and Components and Ammunition, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime:

"Article 3 Use of terms For the purposes of this Protocol:

(a) "Firearm" shall mean any portable barrelled weapon that expels, is designed to expel or may be readily converted to expel a shot, bullet or projectile by the action of an explosive, excluding antique firearms or their replicas. Antique firearms and their replicas shall be defined in accordance with domestic law. In no case, however, shall antique firearms include firearms manufactured after 1899;"

³ 3. cikk Értelmező rendelkezések

A jelen Jegyzőkönyv alkalmazásában:

a) „tűzfegyver” minden olyan hordozható, csővel rendelkező fegyver, amellyel löni lehet, vagy amelyet lövésre terveztek, illetve amely könnyedén átalakítható arra, hogy sörétet, golyót vagy lövedéket lőjön ki lőpor segítségével, ide nem értve a muzeális fegyvereket vagy azok másolatait. A muzeális fegyvereket és azok másolatait a nemzeti jognak megfelelően kell meghatározni. Nem minősülnek **muzeális fegyvernek** az 1899 után készült fegyverek;

kategóriamegjelöléssel.

I. 7. Elöltöltő-fegyver definíciója

Jelenlegi szöveg:

„2. § 4. *előltöltő lőfegyver*: az olyan egylövetű- vagy ismétlőfegyver...,”

Indoklás:

A jelenlegi törvényszöveg helytelenül „előltöltő lőfegyver” elnevezést használ az előltöltő fegyverekre a 2. § 4. pontjában. Javasoljuk, hogy a fogalom változzon „előltöltő-fegyver”-re, mely megfelel a hazai szabályozásoknak is.

Javasolt definíció:

2. § 4. *előltöltő fegyver*: az olyan egylövetű- vagy ismétlőfegyver, amelynél a lőport és a lövedéket kizárólag a csőtorkolat irányából lehet a csőbe vagy a forgódobba betölteni, rendeltetésszerűen fekete lőporral vagy gyárilag a fekete lőpor kiváltására készült lőporral és hozzávaló csappantyúval működtethető;”

II. MÓDOSÍTANDÓ PARAGRAFUSOK A 253/2004 KORMÁNYRENDELET ESETÉBEN

II. 1. Engedélyek visszavonása

Örömmel tapasztaljuk hogy a jogszabálytervezetben megjelenik az elv, hogy az engedély bevonása ne legyen azonnali következménye a csekély súlyú szabálysértéseknek. A jogszabálytervezet szerint a Vhr 5. § (1) b) pontja a rendőrséget mérlegelési jogkörrel ruházza fel. A rendelkezés céljával egyetértünk, a megvalósítását azonban nem tartjuk szerencsésnek. Javasoljuk, hogy az objektív rendszer kiépítése végett pontosabb feltételeket építsenek a jogszabályba. Kössék pénzbüntetéshez a szabálysértést, és csak súlyosabb esetben jelenjen meg az engedély bevonásának lehetősége.

Javasolt szöveg:

„(1) Az engedélyt, valamint az európai lőfegyvertartási engedélyt

b) a rendőrség visszavonhatja, ha az engedéllyel rendelkező az adott tevékenység, illetve az engedélyben megjelölt célt szolgáló lőfegyver vonatkozásában a Ftv.-ben vagy e rendeletben meghatározott kötelezettségét szabálysértésnél súlyosabban megszegi.

II. 2. Lőszerelem megszerzése tartása

A vhr. 15. § (2) f) pontja nevesíti, hogy feketelőpor „csak sportlövészet folytatása céljából nyilvántartásba vett sportegyesület (a továbbiakban: sportegyesület) kereskedelmi meghatalmazottja részére értékesíthető”. Szükségesnek tartjuk a megszerzésre jogosult kör kiegészítését a házilagos lőszerszerelésre engedéllyel rendelkezőkkel, valamint a muzeális fegyverrel történő lövészethez szükséges feketelőpor tartására engedéllyel rendelkező magánszemélyekkel.

Indoklás:

Két okból van szükség a beidézett pont módosítására:

1. Számos olyan lőfegyver létezik, mely lőszer csak feketelőporral tölthető. Fontos, hogy a házilagos lőszerszerelésre engedéllyel rendelkezők is megszerezhessék ezért a feketelőport.
2. A muzeális fegyverekkel történő sportlövészet 11. éve működik hazánkban. Jelenleg feketelőpor megszerzésére és tartására csak a egyesületek kaphatnak engedélyt, ami nagymértékben hátráltja a sport fejlődését és biztonságtechnikai kérdéseket is felvet. Fontosnak tartjuk, hogy ahogy az egyesületek, úgy magánszemélyek is kérhessenek és kaphassanak engedélyt muzeális fegyveres lövészethez szükséges feketelőpor tartására. Ennek feltételekén a lőfegyvertartással azonos feltételeket kell meghatározni, valamint kötelező lövészsport egyesületi tagságot és előltöltő-fegyver és feketelőpor kezelésére vonatkozó alapismereti vizsgát előírni.

Javasolt szöveg:

15. § (2) f) muzeális fegyver működtetéséhez szükséges lőszerelem (fekete lőpor vagy a fekete lőpor kiváltására gyártott lőpor) sportlövészet folytatása céljából nyilvántartásba vett sportegyesület (a továbbiakban: sportegyesület) kereskedelmi meghatalmazottja, házilagos lőszerszerelésre engedéllyel rendelkező természetes személy és feketelőpor tartására engedéllyel rendelkező természetes személy részére értékesíthető;

II. 3. Muzeális lőszer házilagos szerelése

A vhr 30. §-át kiegészítettük egy új ponttal is, mely lefedi a muzeális lőszer összeszerelését is. Ez fontos, mivel a muzeális lőszer gyártását a jogszabály nem köti engedélyhez, a házilagos lőszer szerelési engedéllyel pedig csak olyan lőszer készíthető el, mely az engedélyes tartási engedélyében szerepel (tűzfegyverek lőszerai).

Javasolt szöveg:

30. § (5) Muzeális lőszer házilagos szerelését csak olyan személy végezheti, aki rendelkezik házilagos lőszerszerelésre vonatkozó engedéllyel.

II. 4. Lőszerelem tárolása

Fontos, hogy a házilagos lőszerszereléssel egyidejűleg a lőszerelem tárolására vonatkozó szabályok is felülvizsgálatra kerüljenek. A hatályos szabályozás felülvizsgálatra szorul több szempontból:

- a) Örömmel tapasztaltuk, hogy a jogszabály végre szakít a lemezszekrény követelményével, amely biztonságtechnikai szempontból erősen kifogásolható.
- b) A nem lakás céljára szolgáló épület mellett lehetőséget kell teremteni, hogy korlátozott mennyiségben lakás céljára szolgáló épület ablakkal rendelkező helyiségében is tárolhassanak lőszerelmet az arra engedéllyel rendelkezők.
- c) az (5) bekezdés szerint a tárolóhelyen más tárolni nem lehet, mint lőszerelmet. A jelenlegi rendőrségi joggyakorlat szerint a teljes helységet (szobát) tekinti a hatóság tárolóhelynek, így pontosabb fogalmazás szükséges ez esetben.
- d) Lőfegyver kereskedő esetében, amennyiben a tárolóhely rendelkezik a megfelelő biztonsági feltételekkel lehetőséget kell teremteni 5 kg-nál nagyobb mennyiségű lőszerelem tárolására is. Javasoljuk, hogy ez esetben a katasztrófavédelem is legyen bevonva az engedélyezési eljárásba.

Javasolt szöveg:

43. § (1) Lakás céljára szolgáló épület ablakkal rendelkező helyiségében nem tartható több, mint 2 kg lőpor és 2000 csappantyú. Nem lakás céljára szolgáló épület ablakkal rendelkező helyiségében nem tartható több, mint 5 kg lőpor és 5000 csappantyú. Ablakkal nem rendelkező helyiségben lőszerelem nem tárolható. Lőszerelmet eredeti gyári csomagolásában számottevő mértékű külső erőhatásnak is ellenálló anyagból készült és biztonsági zárral ellátott szekrényben úgy kell tárolni, hogy ahhoz illetéktelenek ne férjenek hozzá.

(2) Feketelőpor és füst nélküli lőpor nem tárolható egy szekrényben. A csappantyút a lőportól egy lemezből készült elválasztóval el kell különíteni.

(3) Lőszerelemek tárolószekrényében kizárólag lőport és csappantyút lehet tartani.

(4) Lőpor és csappantyú tárolására szolgáló helyiségben nem lehet nyílt lánggal üzemelő berendezés, tilos a dohányzás és nyílt láng használata.

(5) A lőfegyver-kereskedő lőszer (lőszerelem) tárolóhelyének engedélyezésére irányuló eljárásban a döntést az illetékes megyei katasztrófavédelmi igazgatósággal, a főváros területén a Fővárosi Polgári Védelmi Igazgatósággal is közölni kell.

(6) Lőfegyver és lőszer kereskedő számára engedélyezhető 5 kg-nál nagyobb tömegű lőszerelem tárolása is nem lakás céljára szolgáló épület ablakkal rendelkező helyiségében, amennyiben ahhoz az illetékes megyei katasztrófavédelmi igazgatóság (a főváros területén a Fővárosi Polgári Védelmi Igazgatóság) hozzájárul.

II. 5. Lövészvezetői engedélyek

A Kormányrendelet módosuló 4. § (2) bekezdése szerint a lövészvezetői tevékenységre kiadott engedélyt a tevékenység helye szerinti illetékes rendőr-főkapitányság adja ki. Ez sportszakmai szempontból aggályos, mivel e rendelkezés szerint egy országos versenybíró csak azon a lőtéren vezethet lövést, ahol azt a területileg illetékes rendőr-kapitányság neki engedélyezte. **Szükségesnek tartjuk nevesíteni a jogszabályban, hogy a lövészvezetői engedély országos érvényű.**

III. MÓDOSÍTANDÓ PARAGRAFUSOK A 50/2004 BM RENDELETBEN

A szolgáltatási díjakról rendelkező jogszabály 1. számú mellékletének 17. pontja muzeális fegyverek „sportcélú tartásához” határoz meg igazgatási szolgáltatási díjat. Mivel e fegyverek tartása nem engedélyköteles, ezért ez a pont értelmezhetetlen.

Szöveg javaslatunk:

17. Muzeális fegyverek sportlövészeti célú használatának engedélyezése

IV. MÓDOSÍTANDÓ PARAGRAFUSOK A 49/2004 BM RENDELETBEN

Lőszer és fegyver átadása a sportegyesület tagjainak

A 49/2004 BM rendelet 7. § (1) bekezdése nincs összhangban a 253/2004 Kormányrendelet 37. § (6) bekezdésével. A kormányrendelet megjelöli, hogy a az egyesület lőfegyvere átengedhető edzés idejére a tagoknak, a BM rendelet azonban kizárja a lövészegyesületek tagjait, alkalmazottait a lőtéren lövést folytatatható személyek

köréből:

Javasolt módosítás:

7. § (1) Lőfegyverrel tartott lövészetben – a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivétellel – csak lőfegyver tartására jogosult természetes személy vagy lőfegyvertartásra jogosult jogi személy alkalmazottja, tagja vehet részt.

V. EGYÉB ÉSZREVÉTELEINK

Lőfegyverek bérlése

A 2004. évi XXIV. tv. 2. § 18. pontja tartalmazza, hogy a lőfegyver kereskedő lőfegyverek „bérbeadásával” is foglalkozhat. E pont részletezése, kifejtése hiányzik a jogszabályokból, pedig a hazai vadgazdálkodás szempontjából ez fontos, értékes lehetőség. **Javasoljuk, hogy a jelenlegi módosítással dolgozzák ki a bérbeadás feltételrendszerét. Javasoljuk, hogy lőfegyverek bérbeadására jogosult legyen a lőfegyver-kereskedő, lőfegyver tartásra jogosult vadásztársaság vagy lőfegyvertartásra jogosult sportlövész egyesület.**

Sport lőfegyverek tartásához szükséges orvosi alkalmasság

Hosszú ideje rendezetlen, átláthatatlan a sportfegyverek tartásával kapcsolatos orvosi alkalmasság kérdése. A 22/1991 NM rendelet indokolatlanul diszkriminálja a sportlőfegyver tartókat a többi fegyvertartóhoz képest. A rendelet a II. csoportba sorolja a lövészeket, miközben a vizsgálatokat más paragrafusban a sportorvosi alkalmassági rendszerhez köti. A jelenlegi helyzet szerint a 6800 Ft-os vizsgálatot, melyet a vadászoknak, önvédelmi lőfegyver viselőknek 5 évente kell megújítani és bejegyeztetni engedélyükbe 3000 Ft-os díjjal, a sportlövésznek évente kell ismételni, holott a társadalombiztosítási törvény (1997. évi LXXXIII. törvény) alapján a sportorvosi szolgáltatásnak ingyenesnek kellene lennie. **Kérjük, hogy válasszák el a lőfegyvertartáshoz szükséges egészségügyi alkalmasság és a sportorvosi alkalmasság kérdését: a sportfegyvertartó tartási engedélyének feltétele ugyan az a II. csoportos alkalmasság legyen, mint az összes többi fegyvertartó esetében.** A sportfegyvertartó számára az éves sportorvosi engedély megszerzése ezután is kötelező marad, mivel azt a sporttörvény (2004. évi I. törvény) előírja, versenyengedélyt pedig csak a sportorvosi engedély alapján adhat ki részére a szövetség a ugyan ezen jogszabály értelmében.

Köszönjük, hogy lehetőséget kaptunk javaslataink megtételére. Állunk továbbra is az Önök rendelkezésére a jogalkotási munkában.

Üdvözlettel:

Dr. Krzyzewsky Miklós
sk
elnök
Magyar Sportlövők Szövetsége

Halasi Mihály
sk
elnök
Magyar Dinamikus Lövészport
Szövetség

Németh Balázs
sk
elnök
Magyar Előltöltő-Fegyveres
Lövészek Szövetsége